

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Svmmvla Casvvm Conscientiae De Sacramentis

Gretser, Jacob

Ingolstadii, 1611

De Confirmatione.

urn:nbn:de:hbz:466:1-40295

uiniana) eius signum in baptizando usq; retinendum censuerit, secuta nimis rumea in re Primitivas & Apostolicas Ecclesiis, atq; hunc characterem pro licita externa ceremonia reputans & symbolo honorifico, per quod infans illius obsequio, qui Crucis mortem subiit, in perpetuum votus esset & mancipatus: id quod ex verbis in libro publice Liturgie expressis facillime potest perspici. Hæc & alia multa in laudem sanctæ Crucis Caluiniani Angli cōtra Bezzæ & similiū Caluinistarum calumnias decantant: de quibus itidem actum est in Panegyrico Misenico & Tom. I. de S. Cruce lib. 4.

DE CONFIRMATIONE.

VÆRITVR I. Vtrum confirmatione sit sacramentum. Respondet Lutherus in captiuitate Babylonica, cap. de Confirmatione, se non damnare septem sacramenta, sed tantum inficias ire, septenarium hunc numerum ex sacris litteris probari posse. Non ergo negauit Lutherus confirmationem esse sacramentum; sed hoc solummodo, eam ex scripturis probari posse. Et quod de confirmatione diximus, id itidem de Ordine, Extrema vñctione, & Matrimonio intelligi debet; quandoquidem & hæc in septenario illo sacramentorum numero comprehenduntur.

Quæritur II. Num Lutherus in Captiuitate sua serio hæc scripscerit. Respondetur, negative, quia in disputatione contra Louanienses ita scribit Lutherus Tom. 2. Lat. Witeb. Confirmationem esse sacramentum, sine verbo asseritur. Et sententia Louaniensium mentitur à Christo esse institutam. Et eadem est sententia omnium Nouatorum huius ætatis.

Quæ-

Quæritur III. Quid Caluiniani Angli de Confirmatione sentiant. Respōdeo, hoc intelligi ex Decreto conciliabuli Londinēsis, anno 1603 celebrati; cuius sanctio LX. est ista: *Cum solennis, antiqua & laudabilis in Ecclesia Dei consuetudo fuerit, ab ipsis usq[ue] Apostolorum temporibus observata, ut Episcopi quique parvulis Baptizatis, & in Catechismo Christianae religionis instructis manus imponentes, super illis orarent ac benedicerent (quod vulgo Confirmationem nominamus:) cumq[ue] in triennali Episcoporum visitatione mos sanctissimi istius operis peragendi in Ecclesia per multas etates obtinuerit: volumus & ordinamus, ut quilibet Episcopus vel eius Suffraganeus in consueta visitatione sua morem & ritum illum in propria persona diligenter obseruet: quod si tertio demum anno aliqua infirmitate impeditus visitationem suam personaliter obire nequeat, at saltem illud Confirmationis munus proximo anno (prout commodè poterit) nequaquam omittat.* Hæc Angli Caluiniani. Ex quorum oratione, si quis solummodo verba intueatur, conicere posses, eos admodum honorificè & magnificè de Confirmatione sentire. Sed logos vendunt; non enim pro sacramento habent; sed, ut in aliis plerisque, ita & in confirmatione, simiarum instar, Catholicos imitantur, & quia veritatem respuerunt; saltem veritatis umbram retinere conati sunt.